

گزارش شورای اطلاعات ملی آمریکا
درخصوص برنامه هسته ای ایران

شورای اطلاعات ملی آمریکا درچارچوب برآوردهای اطلاعات ملی، گزارشی را تحت عنوان «ایران: نیات هسته‌ای و توانمندی‌ها» در ماه نوامبر ۲۰۰۷ تهیه کرد. این گزارش که درمورخ ۱۲ آذرماه ۱۳۸۶ در دسترس رسانه‌ها قرار گرفت، به موارد بسیار مهمی اشاره می‌کند که تأمل در آن‌ها حاکی از سیاست زدگی و عدم توجه به واقعیت در تصمیم‌گیری‌های استراتژیک و سیاست خارجی آمریکا می‌باشد. شایان ذکر است که شورای اطلاعات ملی یکی از اعضای شانزده گانه جامعه اطلاعاتی آمریکا (شامل سیا) می‌باشد که رئیس اطلاعات ملی، به عنوان رئیس جامعه اطلاعاتی و مشاور رئیس جمهور آمریکا نیز محسوب می‌شود. در تهیه برآوردهای اطلاعاتی نیز نهادهای عضو جامعه اطلاعاتی مستقیماً نظر خود را ارائه می‌کنند و گزارش با اجماع آن‌ها تهیه می‌شود. این گزارش به ارائه هشت ارزیابی از فعالیت‌های هسته‌ای ایران می‌پردازد.

- بر اساس ارزیابی اول، ایران برنامه سلاح هسته‌ای خود را در پائیز ۲۰۰۳ متوقف کرده و تاکنون نیز آن را ازسرگیری نکرده است. تصمیم ایران به توقف برنامه سلاح هسته‌ای، حاکی از این است که کمتر مصمم است به توسعه این برنامه بپردازد. اصولاً، ایران در پاسخ به فشار بین‌المللی، برنامه مزبور را در سال ۲۰۰۳ متوقف کرد و این موضوع نشان می‌دهد که رهیافت مبتنی بر سود و زیان تصمیمات تهران را هدایت می‌کند نه تعجیل برای دستیابی به سلاح بدون توجه به هزینه‌های سیاسی، اقتصادی و نظامی. این امر می‌تواند نشانگر این باشد که ترکیبی از تهدیدات، فشارها و نظارت‌های امنیتی تشدید شده بین‌المللی در کنار فرصت‌هایی برای ایران جهت نیل به اهداف امنیتی، پرستیژی و اهدافی برای نفوذ منطقه‌ای به طرق دیگر، ممکن است تهران را به تمدید توقف فعلی برنامه سلاح هسته‌ای خود وادارد.

- بر اساس ارزیابی دوم، احتمالاً ایران برخی مواد شکافت پذیر قابل استفاده در سلاح را وارد کرده است که با اطمینان بالا برای یک سلاح هسته‌ای کافی نیست. همچنین اگر ایران بخواهد سلاح هسته‌ای داشته باشد، باید مقادیر کافی از مواد شکافت پذیر را در داخل تولید نماید که چنین اقدامی صورت نگرفته است.

- بر اساس ارزیابی سوم، غنی‌سازی سانتریفیوژ ایران به گونه‌ای است که در صورت تصمیم آن، احتمالاً بتواند مواد شکافنده کافی برای یک سلاح را تولید نماید و بر این مبنای زودترین زمان ممکن برای تولید اورانیوم با غنای بالا جهت ساخت یک سلاح اواخر ۲۰۰۹ می‌باشد که

البته بسیار نامحتمل است. تمامی نهادهای اطلاعاتی اذعان دارند که این ظرفیت تا ۲۰۱۵ قابل حصول نخواهد بود.

- بر اساس ارزیابی چهارم، ایران به توسعه برخی قابلیت های فنی که در صورت تصمیم آن می توانند در تولید سلاح نیز به کار روند مثل غنی سازی اورانیوم، ادامه می دهد.
- بر اساس ارزیابی پنجم، اطلاعات کافی برای قضاوت در این خصوص که آیا ایران به توقف برنامه سلاح هسته ای خود برای مدت نامحدود ادامه خواهد داد، وجود ندارد.
- بر اساس ارزیابی ششم، اگر ایران بخواهد سلاح هسته ای بسازد، احتمالاً از تأسیسات مخفی خود استفاده خواهد کرد تا تأسیسات اظهار شده. البته، احتمالاً تلاش ها برای فعالیت های مخفی غنی سازی نیز از پائیز ۲۰۰۳ متوقف شده اند و حداقل تاکنون از سرگیری نشده اند.
- بر اساس ارزیابی هفتم، ایران از نظر فنی قادر نخواهد بود پلوتونیوم کافی برای ساخت یک سلاح را زودتر از ۲۰۱۵ تولید نماید.
- بر اساس ارزیابی هشتم، ایران ظرفیت فنی و صنعتی تولید سلاح هسته ای را در صورتی که تصمیم بگیرد، دارد.

بررسی علل انتشار گزارش اطلاعاتی

تلاش های بوش و تیم او جهت تأثیرگذاری بر متن گزارش: بوش، رئیس جمهور سابق آمریکا، در موضعگیری رسمی خود در مورد این گزارش گفت که فقط یک هفته قبل از این گزارش مطلع شده است. این در حالی است که سخنگوی کاخ سفید اعلام کرده بود مک کانل (رئیس سابق شورای اطلاعات ملی و جامعه اطلاعاتی و مشاور بوش) در ماه اوت ۲۰۰۷ (بیش از سه ماه قبل از انتشار گزارش) به بوش اطلاع داده بود که ایران برنامه هسته ای نظامی ندارد. البته سیمون هرش نیز اظهار کرده بود که بوش از یک سال قبل، از این ارزیابی اطلاعاتی خبر داشته است. اما چرا این گزارش زودتر منتشر نشد؟ بوش و تیم وی سعی کردند تا دقائق آخر ممکن انتشار گزارش را به تأخیر بیندازند و تنها وقتی به انتشار آن تن دادند که ناگزیر از آن شدند. دولت بوش سعی داشت با تأخیر در انتشار گزارش بر آن تأثیرگذاری نماید و با تعدیل متن به نفع نظرات جمهوری خواهان، زمان بیشتری نیز برای افزایش فشارها علیه ایران بخرد تا بتواند قطعنامه دیگری را با استفاده از این فرصت تأخیری علیه

کشورمان تصویب نماید. اما، برخی تحولات مانع از اقدام آمریکا برای صدور قطعنامه بعدی در شرایط فعلی گردید.

سیاست ایستادگی و اعمال حقوق: نکته بسیار مهمی که باید به آن توجه داشت این است که سیاستی که دولت نهم تحت هدایت و تدبیر مقام معظم رهبری، حمایت و خواسته ملت شریف و ایستادگی مقاومت خود درخصوص کوتاه نیامدن از حقوق هسته‌ای کشور اتخاذ کرده است، سیاستی درست بوده است. عمل به تعهدات و استیفا و اعمال حقوق، کوتاه نیامدن در برابر زیاده گویی‌های چند کشور معدود، سیاستی است که جواب داده است. این سیاست، علاوه بر این که سبب شده ایران چرخه سوخت هسته‌ای را تکمیل نماید، از طرف دیگر با خویشتن داری سبب شده است که ماهیت صلح آمیز برنامه هسته ای آن بر جهان آشکار شود. از آژانس گرفته تا آمریکا که مهم ترین مخالف برنامه هسته ای ایران است، اکنون اذعان دارند برنامه هسته‌ای ایران هیچ انحرافی ندارد. طی حدود ۴ سال گذشته، اتفاقات مهمی روی داد و مخالفان برنامه هسته‌ای ایران، امروز هسته ای شدن ایران را پذیرفته اند و ناگزیرند که با این واقعیت کنار بیایند. چند کشور خاص با هزینه کردن شورای امنیت، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، تحریم و تهدید، نتوانستند در مقابل ملت ایران مقاومت کنند. گزارش سازمان های اطلاعاتی آمریکا به صراحت اعلام می‌کند که رفتار هسته‌ای ایران در مسیر درستی است. این گزارش اگرچه به ظاهر برای حل مشکلات دولت آمریکا و عبوردادن آن از بن بست است، اما در حقیقت اعلام سربلندی ملت ایران در موضوع هسته‌ای در مقابل همه قدرت های جهانی است. این گزارش تیر خلاص به کسانی بود که با بهانه دروغ سلاح هسته‌ای، چندسال فضای دنیا را پر از تهدید و دروغ کردند. امروز، بر همگان آشکار شده است که فعالیت های هسته‌ای ایران صلح آمیز بوده، اما آمریکا به خاطر غرور خود حاضر به اعتراف به اشتباه و شکست خود نیست و به صورت غیرمستقیم اعلام می‌کند اشتباه از سازمان های اطلاعاتی آن بوده است. در واقع، با این گزارش به درستی مقاومت ایران در بحث هسته‌ای و استراتژی صحیح پیگیری شده در ۴ سال اخیر پی می‌بریم. برخی ها سیاست هسته‌ای کشور را به سیاست ماجراجویانه تعبیر می‌کنند، اما این گزارش نشان می‌دهد که سیاست ایران در پیگیری مسأله هسته‌ای درست بوده است. یعنی اگر در مقابل فشار غیرمنطقی برخی کشورها نشان دهیم که به هر دلیلی مقاومتی نمی‌کنیم، آن‌ها برآورد اشتباه کرده و علائم اشتباهی نیز دریافت خواهند کرد.

تأثیر تفاهات ایران و آژانس (مدالیتی) در خصوص حل و فصل مسائل باقی مانده: یکی از مسائلی که آمریکایی‌ها را دچار مشکل کرده است، همکاری ایران با آژانس در چارچوب مدالیتی است. این مسیر، آمریکا را دچار تناقضی کرده است که از نظر آن‌ها باید رفع شود. در اثر همکاری‌های ایران و آژانس، شش موضوع باقی مانده در موضوع هسته‌ای ایران از سوی آژانس شناسایی شد که همه آن‌ها حل و فصل شده‌اند. این فرایند اثبات می‌کند که گذشته هسته‌ای ایران نیز همانند فعالیت‌های حال آن شفاف بوده است و فقط تحت تأثیر فشارهای سیاسی آمریکا و چند کشور غربی بود که موضوع هسته‌ای ایران به شورای امنیت رفت. طبیعتاً، با حل و فصل موضوعات باقی مانده، موضوع هسته‌ای ایران باید در آژانس به حالت عادی برگردد. آمریکا به علت نگرانی و ترس از هرچه بیشتر آشکار شدن واقعیت فعالیت هسته‌ای ایران، به ناچار چنین گزارشی را منتشر نمود. در این چارچوب، همان‌گونه که آمریکا پس از دو سال ارزیابی اطلاعاتی خود در سال ۲۰۰۵ را در سال ۲۰۰۷ نقض نمود، مطمئن هستیم که به زودی به ارزیابی دروغ خود در مورد این که ایران برنامه سلاح هسته‌ای داشته و آن را در سال ۲۰۰۳ متوقف نموده است نیز همان‌گونه که آژانس آن را رد کرده است، اعتراف خواهد کرد.

مشکلات داخلی و بین‌المللی آمریکا و بی‌اعتمادی فراگیر نسبت به دولت بوش: اشتباهات آمریکا در گذشته خصوصاً در رابطه با تجاوز به عراق که سبب شد نهادهای اطلاعاتی تحت نظارت و حساسیت بیشتری قرار گیرند و بی‌اعتمادی بین‌المللی را نیز نسبت به آمریکا برانگیخت، درگیری و مشکلات بسیار آمریکا در عراق و افغانستان، نزدیکی به انتخابات ریاست جمهوری، بی‌اعتمادی بخش قابل توجهی از مردم و نیروهای سیاسی آمریکا به بوش و تیم وی، نیز از جمله دلایل دیگری هستند که موجب انتشار گزارش اطلاعاتی شدند.

عدم امکان جلوگیری از درز مفاد گزارش: با توجه به یافته‌های مهم این گزارش در خصوص صلح آمیز بودن برنامه هسته‌ای ایران و با توجه به سوابق قبلی، دلایل کافی مبنی بر امکان درز مفاد این گزارش به بیرون وجود داشت. بوش نمی‌توانست چنین گزارشی که عملاً تعیین‌کننده صحت یا نادرستی اظهارات یا سیاست‌های یکی از دو حزب مهم سیاسی داخلی این کشور است و توسط نهادهایی تهیه شده که افرادی با گرایش‌های سیاسی از هر دو حزب در آن حضور و نفوذ دارند را برای مدتی طولانی محرمانه نگهدارد.

اختلاف نظرها و نگرش های متفاوت دمکرات ها و جمهوری خواهان و بهره برداری از این مسئله در آستانه انتخابات ریاست جمهوری: یکی دیگر از دلایل انتشار این گزارش در این مقطع، می تواند برآمده از مناظرات درونی میان مقامات آمریکایی از دو حزب باشد. دموکرات ها که در بدنه نهادهای اطلاعاتی و سایر مناصب دولتی آمریکا در دوران بوش حضور داشتند، کمتر از بوش و تیم وی از محتوای یافته های نهادهای اطلاعاتی مطلع نبوده اند و لذا، فشار آن ها برای انتشار گزارش به منظور بهره برداری های سیاسی خود نیز متصور می باشد.

بررسی آثار گزارش اطلاعاتی

اعتراف آمریکا به صلح آمیز بودن برنامه هسته ای ایران: برای اولین بار است که جامعه اطلاعاتی آمریکا از موضع خود برمی گردد و با استناد به اطلاعات و داده های موجود خود اعلام می کند که ایران برنامه ساخت سلاح هسته ای ندارد و حتی مواد لازم برای ساخت یک عدد بمب هسته ای را نیز ندارد و حتی اگر قصد آن را نیز داشته باشد، زودتر از سال ۲۰۱۵ نمی تواند به آن دستیابی پیدا کند. این درحالی است که بوش و مقامات جنگ طلب آمریکا در دوران وی به استناد به داده های نهادهای اطلاعاتی خود، تا پیش از این همواره ادعا می کردند که ایران به دنبال سلاح هسته ای است و تا تولید آن فاصله بسیار کمی دارد. در ژانویه سال ۲۰۰۷ میلادی بود که جان نگر و پونته، رئیس اطلاعات ملی و جامعه اطلاعاتی آمریکا، به کنگره این کشور گفت "ارزیابی ما این است که تهران مصمم به توسعه سلاح های هسته ای خود است". در نوامبر همین سال بود که بوش پسر در یک کنفرانس خبری مشترک با سارکوزی، گفت «ما در مورد ایران و تمایل به کار مشترک برای متقاعد کردن ایران به دست کشیدن از جاه طلبی های برنامه سلاح هسته ای خود به خاطر صلح، صحبت کردیم.» رئیس جمهور آمریکا، همچنین در یک کنفرانس خبری در ۱۷ اکتبر ۲۰۰۷ گفت «به مردم گفته ام اگر علاقمند هستید که جلوی جنگ جهانی سوم را بگیرید، باید علاقمند باشید که جلوی دستیابی آنان- ایران- به دانش مورد نیاز برای ساخت سلاح هسته ای را بگیرید. من معتقدم که آن ها می خواهند ظرفیت و دانش لازم برای ساخت بمب را داشته باشند.» شورای اطلاعات ملی آمریکا در سال ۲۰۰۵ نیز در برآورد اطلاعاتی خود اعلام کرده بود که ایران در حال حاضر مصمم به تولید سلاح هسته ای است.

تغییر اجباری استراتژی از تهدید به تحریم: از آنجا که آمریکایی ها در پیگیری اهداف خود در حوزه تهدید علیه ایران (بنا به دلایل مختلف از جمله عدم توانایی در تهدید ایران) با شکست مواجه شدند و به ناچار گزارش اطلاعاتی را علنی کردند و از مواضع تهدیدآمیز خود عقب نشینی کردند، سعی کردند حداقل دو نکته انحرافی را در گزارش بیاورند تا بتوانند با همراهی چند کشور دیگر به مسیر شورای امنیت برای اعمال فشارها و تحریم های بیشتر علیه ایران ادامه دهند.

نکته اول، اشاره به این مطلب است که ایران برنامه سلاح هسته ای داشته و در سال ۲۰۰۳ آن را متوقف کرده است. در این خصوص باید گفت که ایران، در بالاترین سطح مقامات خود همواره اعلام کرده است برنامه هسته ای آن دارای ماهیت صلح آمیز می باشد و سلاح های کشتار جمعی، از جمله سلاح هسته ای، هیچ جایگاهی در دکترین دفاعی و امنیتی آن ندارند. مدیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی نیز همواره در گزارشات خود اعلام کرده است برنامه هسته ای ایران هیچ انحرافی به سمت مقاصد نظامی نداشته است و از این رو، همواره مورد شدیدترین حملات مقامات و رسانه های جنگ طلب آمریکا و رژیم صهیونیستی قرار گرفته است. ایران نه تنها از ۲۰۰۳ تاکنون هیچ برنامه هسته ای نظامی نداشته است، بلکه قبل از آن نیز تمامی فعالیت های هسته ای آن تحت نظارت های کامل آژانس صورت گرفته است. تأییدیه های آژانس مؤید این موضوع است که این بخش از ارزیابی جامعه اطلاعاتی آمریکا ارزیابی اشتباهی است که هیچ پایه و اساسی و مستنداتی برای آن وجود ندارد و واضح است که آمریکایی ها این ادعاها را برای حفظ آبروی خودشان نگه داشته اند.

نکته انحرافی دوم نیز اشاره به این مطلب است که ایران تحت فشارهای بین المللی برنامه هسته ای خود را متوقف کرده است و برای ادامه این توقف نیز این فشارها باید ادامه یابد. برخی مقامات آمریکایی حتی گفته اند که تعلیق فعالیت ها توسط ایران در یک مقطع زمانی نیز حاصل این فشارها بوده است. در این خصوص نیز باید گفت آمریکایی ها به دنبال توجیه سیاست ماجراجویانه و ناموفق خود در بحث هسته ای ایران هستند. ارائه این ارزیابی نشان می دهد که آمریکایی ها برداشت غلطی از تعلیق کردند، چرا که ایران برای نشان دادن حسن نیت خود و اعتمادسازی تعلیق را پذیرفته بود. طبیعتاً، این ترند نیز جواب نمی دهد، چرا که این بخش از گزارش اینگونه قابل تحلیل است که آمریکایی ها می خواهند از یک فاز خود را نجات داده و در فاز دیگر تقویت کنند و همه به خوبی می دانند که اعمال

فشار سبب نخواهد شد که ایران از حق مسلم خود عقب نشینی نماید. سیاست کشور در ۴ سال گذشته نشان داد که دولت و ملت در برابر زیاده خواهی های چند کشور به خوبی ایستاده اند.

زیر سؤال رفتن اقدامات آمریکا در شورای امنیت و شورای حکام آژانس: این گزارش، ارسال موضوع هسته‌ای ایران به شورای امنیت را دچار اشکال اساسی کرده و برای آمریکایی ها گران است که در سطح بالا یک چنین اشتباه بزرگی را مرتکب شوند. پس از انتشار این گزارش، هیچ دلیلی باقی نمی ماند که آمریکا و دو سه کشور اروپایی به لج بازی ها و اقدامات سیاسی خود در شورای امنیت ادامه دهند و آژانس سایر کشورها نیز باید در مقابل آن ها هشیاری لازم را به خرج دهند و خود را اسیر گفته ها و اطلاعات نادرست آن ها نکنند.

زیر سؤال رفتن نهادهای اطلاعاتی و به تبع آن اقدامات و سیاست های آمریکا: اعتراف به این واقعیت توسط جامعه اطلاعاتی آمریکا، شکست بزرگی برای این جامعه و مسئولان جنگ طلب آمریکا می باشد. گزارش جامعه اطلاعاتی آمریکا که برای سیاستمداران و حوزه های نظامی و سیاسی نقش آفرین است و جهت دهنده مسائلی است که آن ها تحت نظر و مراقبت دارند، به یک باره مجموعه ادعاها و تلاش هایی را که بخش عمده آن سیاسی و با اهداف سیاسی بود، فرو ریخت. با ارائه اطلاعات دروغ و غیرواقعی توسط همین نهادهای اطلاعاتی بود که آمریکا تصمیم به حمله به عراق گرفت. این نهادها، ۶ سال قبل برآورد اطلاعاتی را در مورد عراق سرهم بندی کردند که این کشور دارای برنامه سلاح های کشتار جمعی می باشند. بعداً مشخص شد که تمامی یافته های اصلی این گزارش اشتباه است. بر اساس همین گزارش های دروغ نهادهای اطلاعاتی بود که آژانس بین المللی انرژی اتمی، ۶ سال است که انرژی خود را صرف موضوع هسته ای ایران کرده است. و باز بر همین اساس بود که آمریکا با همراهی هم پیمانان خود موضوع فعالیت های صلح آمیز هسته ای ایران را به شورای امنیت برد و درخواست تعلیق فعالیت های غنی سازی را مطرح کرد و علاوه بر صدور سه قطعنامه تحریم، ایران را به حمله نظامی نیز تهدید کرد. در واقع پس از حل و فصل موضوعات باقی مانده، گزارش جامعه اطلاعاتی آمریکا دومین مورد اساسی است که ضربه بزرگی را به سیاست های آمریکا و یکی دو کشور غربی در مورد برنامه هسته ای ایران وارد می کند.

تأیید یافته های آژانس مبنی بر عدم انحراف ایران از فعالیت های صلح آمیز: آژانس بین المللی انرژی اتمی، یک روز پس از انتشار گزارش اطلاعاتی با انتشار یک بیانیه خبری از سوی آقای البرادعی گفت

"با دریافت برآورد اطلاعاتی در مورد برنامه هسته ای ایران، آقای البرادعی به ویژه توجه می کند که این برآورد با اظهارات آژانس در طول چندسال گذشته مبنی بر این که آژانس هیچ مدرک قطعی در خصوص وجود یک برنامه سلاح هسته ای یا تأسیسات هسته ای اظهارنشده در ایران ندارد، مطابقت دارد". هرچند ایران نیازی به این ندارد که آمریکا و نهادهای اطلاعاتی آن صلح آمیز بودن فعالیت های هسته ای آن را تأیید نمایند، اما باید اذعان کرد که انطباق یافته های آژانس بین المللی انرژی هسته ای با اطلاعاتی که ایران در اختیار آژانس قرار داده است، مهم ترین تحول در مسائل هسته ای جمهوری اسلامی ایران بوده است. در مقطع کنونی، صلح آمیز بودن فعالیت های هسته ای ایران برای جهانیان روشن شده است و بنابر گزارش های مکرر آژانس، فعالیت های ایران هیچ گونه انحرافی نداشته است. جمهوری اسلامی ایران به مسیر خود اطمینان دارد و حق ایران در استیفای هسته ای چیزی نیست که از سوی یک کشور خاص داده شود، بلکه این حق برخاسته از عضویت ایران در آژانس و معاهده عدم اشاعه است. جمهوری اسلامی ایران در طول این مدت، به ساده ترین و در عین حال قاطع ترین و منطقی ترین بیان اعلام کرده است که به فعالیت های صلح آمیز خود ادامه می دهد و آماده گفتگو و شفاف سازی نیز هست.

ضرورت تجدیدنظر در سیاست ها و اقدامات آمریکا: اکنون نوبت آن فرارسیده است که آمریکا یک تجدیدنظر اساسی در سیاست های خود به عمل آورد. به مقامات این کشور توصیه می شود که خوی استعماری و امپریالیستی خود را کنار بگذارند و صداقت و عدالت را نه تنها در سیاست خارجی خود، بلکه در سیاست داخلی و رفتار با مردم خود پیشه کنند. آمریکا باید بداند که تمامی امور به میل او پیش نمی رود و این کشور حاکم بلامنازع در صحنه جهانی نیست. این اظهارنظر صریح می تواند یک فرصت برای سردمداران آمریکا تلقی شود و در غیر این صورت، آن ها با توجه به شرایطی که در آن به سر می برند همچنان راه نادرست خود را ادامه خواهند داد. آمریکایی ها باید درست تصمیم بگیرند و اشتباهات گذشته خود را درباره موضوع صلح آمیز هسته ای ایران تصحیح کنند.

۱. متن گزارش شورای اطلاعات آمریکا^۱

دفتر مدیر اطلاعات ملی

مدیر اطلاعات ملی به عنوان رئیس جامعه اطلاعاتی (IC) وظیفه ریاست بر نظارت و هدایت اجرای برنامه اطلاعات ملی را برعهده داشته و به عنوان مشاور اصلی رئیس جمهور، شورای امنیت ملی و شورای امنیت داخلی در امور اطلاعاتی ایفای نقش می کنند. وظیفه دفتر مدیر اطلاعات ملی عبارت است از:

- ایجاد همگرایی و هماهنگی ابعاد داخلی و خارجی اطلاعات آمریکا به نحوی که هیچ شکافی در برداشت و درک ما از تهدیدات نسبت به امنیت ملی ما وجود نداشته باشد؛
- عمق بخشیدن و افزایش صحت تحلیل های اطلاعاتی؛
- اطمینان بخشی نسبت به این که منابع اطلاعاتی آمریکا مولد قابلیت های آینده و نتایج فعلی باشد.

شورای اطلاعات ملی

از زمان تشکیل این شورا در سال ۱۹۷۳، وظیفه شورای مزبور ایجاد پل بین اطلاعات و جوامع سیاستگذار، فراهم آوردن یک منبع محتوایی کارشناسی عمیق در مورد مسائل اطلاعاتی حیاتی ملی و عمل کردن به عنوان یک نقطه محوری برای جمع آوری اطلاعات بوده است. هدف اصلی شورای مزبور، ارائه بهترین اطلاعات غیرمغرضانه و غیردستکاری شده به سیاستگذاران بوده است و صرف نظر از این که این ارائه اطلاعات مطابق با سیاست های آمریکا باشد یا نباشد، بنابراین وظائف اولیه شورا عبارتند از:

- ارائه کمک به مدیر اطلاعات ملی برای ایفای نقش خود به عنوان مشاور اصلی رئیس جمهور و سایر سیاستگذاران رده بالای کشور.

^۱ -NIE: Iran's Nuclear Intentions and Capabilities, National Intelligence Council, Nov ۲۰۰۷.

- هدایت تلاش های جوامع اطلاعاتی کشور به نحوی که منجر به تولید برآوردهای اطلاعات ملی و سایر تولیدات اطلاعات ملی شود تا نگرانی های اصلی امنیت ملی کشور مورد بررسی قرار گیرند.
- تأمین یک نقطه محوری برای سیاستگذاران، جنگجویان و رهبران کنگره برای احاله امور اطلاعاتی و تهیه پاسخ برای سئوالات مهم.
- دسترسی به کارشناسان غیردولتی در محافل آکادمیک و بخش خصوصی و استفاده از تحلیل های جایگزین آن ها و ابزارهای اطلاعاتی نوین تحلیلی برای عمق بخشی و وسعت یافتن چشم اندازهای جوامع اطلاعاتی.

تخمین های اطلاعات ملی و فرایند آن

برآوردهای اطلاعات ملی، مقتدرترین قضاوت مکتوب جوامع اطلاعاتی در مورد مسائل امنیت ملی است و با این هدف طراحی شده اند که به رهبران نظامی و غیرنظامی آمریکا کمک نمایند تا سیاست هایی را تدوین نمایند که منافع ملی آمریکا را تأمین نماید. تخمین های اطلاعاتی معمولاً بیانگر وضعیت فعلی و جاری امور است و در عین حال، قدرت پیش بینی در مورد احتمال وقوع حوادث آینده را نیز دارد و پیچیدگی های سیاستگذاری آمریکا را در خصوص مسئله مدنظر قرار می دهد. تخمین های اطلاعاتی معمولاً توسط مقامات رده بالای نظامی و غیرنظامی دخیل در سیاستگذاری و رهبران کنگره درخواست می شود که معمولاً شروع آن نیز با شورای اطلاعات ملی (NIC) است. قبل از این که شورای اطلاعات ملی نظر اطلاعاتی در این خصوص تهیه کند، نهاد اطلاعات ملی مربوطه مسئول تهیه یک سند مفهومی در مورد چگونگی مقررات و مشخصات آن می شود و سپس آن را بین جوامع مختلف اطلاعاتی گردش کار می کند. این مشخصات تعیین کننده سئوالات اصلی، برآوردهای اساسی، مسئولیت های تهیه کننده پیش نویس پاسخ ها و جدول زمانی برای تهیه این پاسخ ها است. معمولاً یک یا چند تحلیلگر، مسئول تهیه متن اولیه می باشند. شورای اطلاعات ملی تشکیل جلسه می دهد و منتقدان نظر خود را در مورد متن می دهند. سپس متن بین جوامع اطلاعاتی در سطح وسیع توزیع می شود. نمایندگان جامعه اطلاعاتی مربوطه از سازمان های مختلف تشکیل جلسه می دهند و خط به خط برآورد اطلاعاتی مزبور را مورد بررسی قرار می دهند تا هماهنگی های لازم به عمل آید. با استفاده از تجربیات آژانس های مختلف، هریک از نمایندگان سعی می کند که اطمینان لازم نسبت به کیفیت منبع و قابل اعتماد بودن آن در مورد هر یک از قضاوت های برآوردی را فراهم آورند.

نمایندگان مزبور همچنین کیفیت و قابل اعتماد بودن منبع را با جمع آورنده مورد بررسی قرار می دهند و سرویس مخفی ملی، منابع را مورد بررسی قرار می دهد تا اطمینان یابد که متن پیش نویس برآورد دربرگیرنده مطلبی نباشد که به شدت زیرسؤال است یا قبلاً مورد استفاده قرار گرفته است. همه برآوردهای اطلاعاتی ملی توسط هیأت مدیره اطلاعات ملی مورد بررسی قرار می گیرد. این هیأت مدیره به ریاست مدیر اطلاعات ملی تشکیل جلسه می دهد و مرکب از رهبران آژانس های اطلاعاتی مربوطه است. هنگامی که هیأت مدیره مزبور متن را تصویب کرد، برآورد مربوطه به اطلاع رئیس جمهور و سیاستگزاران رده بالا رسانده می شود. کل فرایند تهیه برآورد اطلاعاتی چندین ماه زمان می برد. شورای اطلاعات ملی قدم هایی را در نظر گرفته است که فرایند تهیه برآوردهای اطلاعاتی بهبود یابد. این قدم ها طبق اهداف و توصیه های مندرج در گزارش کمیسیون سلاح های کشتار جمعی و شورای امنیت ملی و اصلاح ساختار اطلاعاتی مصوب ۲۰۰۴ و مصوبه جلوگیری از تروریزم می باشد. از جمله اقدامات قابل توجه در طول یک سال و نیم گذشته، جوامع اطلاعات ملی مبادرت به انجام اقدامات ذیل کرده اند:

- ایجاد فرایندهای جدید برای یکی کردن بازنگری های رسمی از منبع گزارش دهی و ارائه قضاوت های فنی. مدیر سرویس ملی مخفی، NSA, NGA, DIA و معاون وزیر هم اکنون ملزم به ارائه ارزیابی رسمی در مورد قدرت یا ضعف و یا اعتبار کلی منابع مورد استفاده در تدوین یک قضاوت در مورد برآورد اطلاعاتی هستند.
- اعمال استانداردهای شدیدتر. یک متن تهیه شده که بیانگر این است که منظور ما از عبارات مورد استفاده چیست. مثلاً وقتی می گوئیم «ما قضاوت می کنیم»، منظور چیست. و این موضوع تفاوت بین قضاوت و احتمال وقوع و میزان سطح اعتماد به هر کدام از این دو را روشن می سازد. ما تلاش های زیادی کرده ایم که نه تنها تلاش های آژانس های مختلف را هماهنگ کنیم، بلکه تفاوت بین آن ها را نیز مورد توجه قرار دهیم و توضیح دهیم که چرا این اختلاف نظرها بین آژانس های مختلف وجود دارد و حداکثر تلاش را نمائیم که این اختلافات اساساً در متن قضاوت نهایی نمایش داده شود.

دامنه موضوع

برآورد اطلاعات ملی (NIE)، به ارزیابی وضعیت برنامه هسته ای ایران و دورنمای این برنامه طی ۱۰ سال آینده پرداخته است. چارچوب این برآورد این بار بیشتر بر گمانه زنی پیرامون توانمندی ها است

نه نیات و روابط خارجی که تخمین آن‌ها طی یک دهه مشکل می‌باشد. در ارائه و ارزیابی جامعه اطلاعاتی از نیات هسته‌ای و توانمندی‌های ایران، این برآورد اطلاعاتی به طور کامل تمامی اطلاعات در این زمینه را مورد ارزیابی قرار داده و سناریوهای منطقی متناسب با این اطلاعات را بررسی کرده و عوامل کلیدی را توصیف نموده است. به زعم ما، این عوامل می‌تواند منجر به تداوم یا توقف برنامه هسته‌ای ایران شود. این برآورد اطلاعاتی، بازبینی مبسوط این موضوعات در ارزیابی ماه می ۲۰۰۵ می‌باشد. این برآورد، بر عوامل کلیدی ذیل تمرکز دارد:

- نیات ایران برای ساخت سلاح‌های هسته‌ای چیست؟
 - کدام عوامل داخلی بر فرایند تصمیم‌گیری ایران برای ساخت سلاح‌های هسته‌ای مؤثر می‌باشد؟
 - کدام عوامل خارجی بر فرایند تصمیم‌گیری ایران برای ساخت سلاح‌های هسته‌ای مؤثر می‌باشند؟
 - برد اقدامات بالقوه ایران برای ساخت سلاح‌های هسته‌ای و عوامل قطعی که به انتخاب‌های ایران تأثیرگذار است، کدام است؟
 - توانمندی موجود و برنامه ریزی شده ایران برای ساخت سلاح‌های هسته‌ای چیست؟ انگاره‌های کلیدی ما و نقاط ضعف و آسیب‌پذیری‌های کلیدی ایران کدامند؟
- در این برآورد (NIE)، فرض بر این نبوده که ایران قصد دارد سلاح‌های هسته‌ای کسب نماید. بلکه این برآورد، اطلاعات مربوط به ارزیابی توانمندی و نیت ایران (یا عدم آن) را برای کسب سلاح‌های هسته‌ای مورد بررسی قرار داده و چرخه سوخت اورانیوم که دارای کاربرد دوگانه است و آن دسته فعالیت‌های هسته‌ای که حداقل بخشی از آن‌ها ماهیت غیرنظامی دارند را کاملاً لحاظ نموده است. در این برآورد، این انگاره مطرح بوده که اهداف راهبردی (استراتژیک) و ساختار اصلی رهبری ارشد و دولت ایران مشابه دوره پیش از ارتحال (حضرت امام) آیت‌الله خمینی (ره) در سال ۱۹۹۸ می‌باشد. اذعان داریم که زمینه بالقوه برای هرگونه تحولی در طی زمان تهیه این برآورد وجود داشته، ولی نمی‌توانیم قاطعانه این تغییرات یا اثرات آن‌ها را پیش‌گویی کنیم. همچنین در این برآورد نحوه مذاکرات آتی ایران با غرب پیرامون موضوع هسته‌ای مورد ارزیابی قرار نگرفته است. این برآورد شامل گزارش‌های اطلاعاتی موجود تا ۹ آبان ماه ۱۳۸۶ (۳۱ اکتبر ۲۰۰۷) می‌باشد.

منظور ما از واژه برآورد چیست؟

در این گزارش از واژه های قضاوت، ارزیابی و پیش بینی، اصطلاحاتی نظیر احتمالاً و به طریق اولی برای ارائه تحلیل های ارزیابی و داوری استفاده کرده ایم. این موارد هیچ کدام حقیقت دلیل یا دانش محسوب نمی شوند. این ارزیابی ها و قضاوت ها عموماً بر اطلاعات گردآوری شده استوار می باشند که اغلب ناقص یا پراکنده می باشند. برخی از ارزیابی ها بر اساس قضاوت های گذشته می باشد. در تمامی موارد، منظور از ارزیابی ها و قضاوت ها این نیست که ما دلیلی در دست داریم که نشانگر یک واقعیت است یا قطعاً دو موضوع را به هم مرتبط می نماید. علاوه بر این که رهیافت ما ارائه قضاوتهاست نه اطمینان ها. پیش بینی ها اغلب مبین این موارد است:

- ارزیابی ممکن ما از یک واقعه؛
- سطحی از اطمینان که ما برای این قضاوت قائلیم.

پیش بینی های احتمالی

از آنجا که قضاوت های تحلیلی قطعی نمی باشند، ما برای انعکاس برآوردهای جامعه اطلاعاتی از وقایع، از زبان تمثیلی استفاده می کنیم. اصطلاحاتی نظیر احتمالاً، به طریق اولی، به احتمال قوی یا تقریباً نشانگر مواردی بیش از یک شانس صرف می باشند. اصطلاحاتی نظیر بعید می باشد، نشانگر آن است که یک واقعه چندان شانس تحقق نداشته است و مجموع این اصطلاحات به آن معنا نیست که یک واقعه حادث خواهد شد. اصطلاحاتی نظیر ممکن یا شاید نیز نشانگر شرائطی است که ما قادر به ارزیابی امکان آن نمی باشیم، زیرا اطلاعات مربوطه در این زمینه موجود نبوده یا اگر هم وجود داشته ناقص و سطحی بوده است. اصطلاحاتی نظیر این که ما نمی توانیم نادیده بگیریم، نمی توانیم حذف نمائیم یا نمی توانیم لحاظ کنیم نیز نشانگر یک مورد بعید، غیرممکن یا به دور از ذهن است که مستلزم توضیح جزئیات می باشند. اصطلاحات ذیل تاحدودی روابط این واژه ها را نشان می دهد: بسیار بعید- بعید- شاید- امکان دارد- بسیار امکان دارد- تقریباً قطعی.

اطمینان در ارزیابی ها

اطلاعات مختلف از منابع گوناگون، مؤید ارزیابی ها و برآوردهای ماست. در نتیجه، ما از واژه های سطوح بالا، متوسط یا پائین اطمینان برای ارزیابی های خود به شرح ذیل استفاده می کنیم:

- اطمینان بالا، عموماً به این معناست که قضاوت های ما بر اساس اطلاعات با کیفیت بالا می باشد و بر این پایه می توان قضاوت قطعی نمود. یک قضاوت با اطمینان بالا، خود یک واقعیت یا موضوع قطعی تلقی نمی شود و امکان اشتباه در این قضاوت ها وجود دارد.
- اطمینان متوسط، عموماً به این معناست که اطلاعات دارای منبع معتبر می باشد، ولی از نظر کیفیت این اطلاعات کفایت لازم را نداشته و لذا فاقد اطمینان بالاست.
- اطمینان پائین، عموماً به این معناست که اعتبار اطلاعات و امکان باور آن ها زیرسؤال است یا این که این اطلاعات بسیار پراکنده می باشند و بر اساس آن ها نمی توان یک تحلیل قطعی ارائه نمود و ما نسبت به منابع اطلاعات، مشکل یا نگرانی عمده داریم.

قضاوت های کلیدی

الف) ما با اطمینان بالا قضاوت می کنیم که در پائیز ۲۰۰۳، تهران برنامه سلاح های هسته ای خود را متوقف نمود. ما همچنین با اطمینان متوسط تا بالا ارزیابی می کنیم که تهران، حداقل گزینه تولید سلاح های هسته ای را همچنان در نظر دارد. ما با اطمینان بالا قضاوت می کنیم که این توقف و اعلام تهران مبنی بر این که تصمیم دارد برنامه اعلام شده غنی سازی اورانیوم را تعلیق نماید و پروتکل الحاقی به موافقتنامه پادمان معاهده منع اشاعه را امضاء نماید، اصولاً در جهت پاسخ به افزایش فشارها و نظارت های فزاینده بین المللی ناشی از افشای کار هسته ای اظهارنشده پیشین ایران بود. ما با اطمینان بالا قضاوت می کنیم که تا پائیز ۲۰۰۳، نهادهای نظامی ایران به دستور دولت در حال کار برای تولید سلاح های هسته ای بودند. ما با اطمینان بالا قضاوت می کنیم که این توقف حداقل برای مدت چندین سال تداوم داشت. (اما به دلیل وجود کمبود های اطلاعاتی که در جاهای مختلف این ارزیابی مورد بحث قرار گرفته است، سازمانهای DOE و NIC صرفاً با اطمینان متوسط معتقدند که توقف این فعالیت ها بیانگر توقف کل برنامه هسته ای ایران است). ما با اطمینان متوسط ارزیابی می کنیم که تهران برنامه سلاح هسته ای خود را تا نیمه سال ۲۰۰۷ از سر نگرفته است، ولی ما نمی دانیم که آیا در حال حاضر تهران قصد تولید سلاح هسته ای دارد یا خیر؟ ارزیابی ما با اطمینان متوسط به بالا همچنان این است که ایران در حال حاضر سلاح هسته ای ندارد. از تصمیم ایران به توقف برنامه سلاح های هسته ای، بر می آید که نسبت به قضاوتی که ما از سال ۲۰۰۵ تا کنون داشته ایم، عزم کمتری برای تولید سلاح هسته ای دارد. این ارزیابی ما که برنامه مزبور احتمالاً به دلیل اصلی پاسخگویی به فشارهای بین المللی

متوقف شده است، می تواند گویای این مطلب باشد که شاید آسیب پذیری ایران در مقابل فشار بر این موضوع، از آنچه که قبلاً قضاوت می کردیم بیشتر است.

ب) ما همچنان با اطمینان پائین ارزیابی می کنیم که ایران حداقل برخی مواد شکافت پذیر قابل استفاده در سلاح را وارد کرده است، اما هنوز با اطمینان متوسط تا بالا قضاوت می کنیم که موادی که ایران به دست آورده، برای تولید سلاح کافی نیست. ما نمی توانیم این مطلب را رد کنیم که ایران از خارج سلاح هسته ای یا مواد شکافت پذیر کافی برای تولید سلاح هسته ای به دست آورده است- یا در آینده به دست خواهد آورد. اگر ایران بخواهد سلاح های هسته ای داشته باشد، باید به مقدار کافی مواد شکافت پذیر را در داخل تولید نماید- که ما با اطمینان بالا قضاوت می کنیم هنوز این امر تحقق نیافته است، مگر این که از خارج به دست آورده باشد.

ج) ارزیابی ما این است که غنی سازی به وسیله سانتریفیوژ روشی است که ایران احتمالاً می تواند ابتدا از آن برای تولید مواد شکافت پذیر کافی برای سلاح استفاده کند، البته اگر تصمیم به این کار داشته باشد. ایران به رغم متوقف ساختن برنامه سلاح های هسته ای، فعالیت های غنی سازی سانتریفیوژی خود را در ژانویه ۲۰۰۶ از سر گرفت. ایران در نصب سانتریفیوژها در نطنز در سال ۲۰۰۷ پیشرفت چشمگیری داشت، ولی قضاوت ما با اطمینان متوسط این است که هنوز با مشکلات فنی مهمی برای راه اندازی آن ها مواجه است. ما با اطمینان متوسط قضاوت می کنیم که زودترین زمان احتمالی که ایران می تواند به لحاظ فنی توانایی تولید مقدار کافی اورانیوم با غنای بالا برای تولید سلاح را داشته باشد اواخر سال ۲۰۰۹ است، اما این امر بسیار بعید است. ما با اطمینان متوسط قضاوت می کنیم که ایران احتمالاً به لحاظ فنی توانایی تولید مقدار کافی اورانیوم با غنای بالا برای سلاح، در یک مقطع زمانی بین سال های ۲۰۱۰-۲۰۱۵ را دارا خواهد شد. (INR قضاوت می کند که به دلیل مشکلات قابل پیش بینی برنامه ای و فنی، بعید است ایران تا قبل از سال ۲۰۱۳ به این توانایی دست یابد). تمامی سازمان ها این احتمال را تشخیص می دهند که ممکن است ایران تا بعد از سال ۲۰۱۵ به این توانایی دست نیابد.

د) نهادهای ایران به توسعه طیفی از توانایی های فنی که می تواند در تولید سلاح هسته ای به کار رود ادامه می دهند، البته اگر تصمیم برای این امر اتخاذ شده باشد. برای مثال، برنامه غنی سازی اورانیوم غیرنظامی ایران ادامه دارد. ما همچنین با اطمینان بالا ارزیابی می کنیم که از پائیز ۲۰۰۳ ایران پروژه های تحقیق و توسعه با کاربردهای نظامی متعارف و بازرگانی انجام داده است که برخی از آن ها می تواند مورد استفاده محدود برای سلاح های هسته ای قرار بگیرند.

ه) ما اطلاعات کافی برای قضاوت قطعی در مورد این که آیا تهران تمایل دارد به توقف برنامه سلاح های هسته ای خود تا مدتی نامشخص همزمان با ارزیابی سایر گزینه های خود ادامه دهد یا خیر و همچنین در مورد این که آیا معیارها و ضرب الأجل های معینی که آن را به ازسر گیری این برنامه وادارد، مشخص کرده باشد نداریم. ارزیابی ما از این که ایران اصولاً در پاسخ به فشار بین المللی برنامه مزبور را در سال ۲۰۰۳ متوقف کرد نشان می دهد که رهیافت مبتنی بر سود و زیان تصمیمات تهران را هدایت می کند، نه تعجیل برای دستیابی به سلاح بدون توجه به هزینه های سیاسی، اقتصادی و نظامی. این امر، به نوبه خود می تواند نشانگر این باشد که ترکیبی از تهدیدات، فشارها و نظارت های تشدید شده بین المللی در کنار فرصت هایی برای ایران جهت نیل به اهداف امنیتی، پرستیژی و اهدافی برای نفوذ منطقه ای به طرق دیگر، ممکن است- در صورتی که رهبران ایران آن را معتبر تلقی کنند- تهران را به تمدید توقف فعلی برنامه سلاح هسته ای خود وادارد. مشکل می توان مشخص کرد که این ترکیب، چگونه ترکیبی می تواند باشد. ما با اطمینان متوسط ارزیابی می کنیم که قانع کردن رهبری ایران به صرف نظر کردن از تولید نهایی سلاح های هسته ای، با توجه به ارتباطی که ممکن است خیلی ها در دستگاه رهبری میان تولید سلاح هسته ای و اهداف کلیدی امنیت ملی و سیاست خارجی ایران ببینند، و با توجه به اقدامات قابل توجه ایران حداقل از دهه ۱۹۸۰ تا سال ۲۰۰۳ برای تولید این سلاح ها، مشکل خواهد بود. به نظر ما فقط یک تصمیم سیاسی برای رهاکردن هدف دستیابی به سلاح هسته ای به طور معقولی ایران را از تولید نهایی سلاح های هسته ای برحذر می دارد و چنین تصمیمی، فی نفس ذاته برگشت پذیر است.

و) ارزیابی ما با اطمینان بینابین این است که ایران احتمالاً برای تولید اورانیوم خیلی غنی شده به منظور ساخت سلاح به جای سایت های هسته ای اظهارشده از تأسیسات پنهانی اورانیوم و فعالیت های غنی سازی بوده است، اما به نظر ما این تلاش ها احتمالاً در واکنش به توقف پائیز ۲۰۰۳ متوقف شده است و احتمالاً این تلاش ها لااقل تا اواسط ۲۰۰۷ مجدداً آغاز نشده است.

ز) ما با اطمینان زیاد معتقدیم که ایران از نظر فنی تا قبل از سال ۲۰۱۵ قادر به تولید و فراوری پلوتونیوم کافی برای ساخت یک سلاح نیست.

ح) ما با اطمینان زیاد ارزیابی می کنیم که اگر ایران سرانجام تصمیم به ساخت سلاح بگیرد، ظرفیت علمی و صنعتی برای تولید آن را دارا می باشد.

اختلافات کلیدی میان ارزیابی کنونی درباره برنامه هسته ای ایران و ارزیابی مه ۲۰۰۵

ارزیابی اطلاعات ملی سال ۲۰۰۷	ارزیابی اطلاعات ملی سال ۲۰۰۵
<p>با اطمینان زیاد معتقدیم که در پائیز ۲۰۰۳ تهران برنامه هسته ای خود را متوقف کرد و این توقف لاقط چندسال به طول انجامید. (DOE و شورای اطلاعات ملی با اطمینان خاطر بینابینی بر این باورند که توقف این فعالیت ها نشانگر نوعی توقف تمام برنامه سلاح های هسته ای ایران است). با اطمینان بینابینی ارزیابی می شود که تهران تا اواسط سال ۲۰۰۷ برنامه سلاح های هسته ای خود را مجدداً آغاز نکرده است، اما نمی دانیم آیا در حال حاضر قصد توسعه سلاح های هسته ای دارد. با اطمینان زیاد معتقدیم که این توقف در وهله اول در واکنش به افزایش نظارت ها و فشارهای بین المللی بوده که از افشای کارهای هسته ای قبلاً اظهارنشده ایران ناشی شده است. با اطمینان نه چندان زیاد ارزیابی می شود که تهران لاقط گزینه توسعه سلاح های اتمی را بازنگه داشته است.</p>	<p>با اطمینان زیاد ارزیابی می شود که در حال حاضر ایران علی رغم تعهدات بین المللی اش و فشارهای بین المللی، مصمم به توسعه سلاح های هسته ای است، ولی ارزیابی نمی کنیم که ایران در این مسیر ثابت قدم باشد.</p>
<p>نظر ما با اطمینان بینابینی این است زودترین تاریخ ممکن برای این که ایران بتواند از لحاظ فنی اورانیوم خیلی غنی شده کافی برای ساخت یک سلاح تولید کند اواخر سال ۲۰۰۹ خواهد بود، ولی این هم خیلی بعید است. نظر ما این است که ایران از لحاظ فنی احتمالاً قادر خواهد که اورانیوم خیلی غنی شده کافی برای ساخت سلاح را در محدوده زمانی سال های ۲۰۱۰-۲۰۱۵ تولید نماید. (INR بر این نظر است که ایران به دلیل مشکلات فنی و برنامه ای بعید است تا قبل از سال ۲۰۱۳ به چنین توانایی دست یابد.)</p>	<p>اگر ایران احتمالاً بخواهد سلاح هسته ای بسازد، ارزیابی ما با اطمینان بینابینی این است که بعید است تا قبل از اوائل تا اواسط دهه آتی بتواند به آن نائل آید.</p>
<p>ما با اطمینان بینابینی معتقدیم که زودترین تاریخی که ایران از لحاظ فنی قادر به تولید اورانیوم خیلی غنی شده کافی برای ساخت سلاح خواهد بود، اواخر سال ۲۰۰۹ می باشد، ولی این هم خیلی بعید است.</p>	<p>اگر این ایران پیشرفت سریع تر و موفقیت آمیزتری نسبت به آنچه تاکنون دیده ایم داشته باشد، می تواند تا پایان این دهه مواد شکافت پذیر برای ساخت سلاح را تولید نماید.</p>

۲. بیانیه مدیرکل آژانس درخصوص گزارش شورای اطلاعات ملی آمریکا^۱

محمد البرادعی، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، با علاقه زیاد گزارش جدید برآورد اطلاعات ملی آمریکا در مورد برنامه هسته ای ایران را که نتیجه گیری کرده هیچ برنامه تولید سلاح هسته ای از پائیز سال ۲۰۰۳ به بعد در ایران وجود نداشته، دریافت نمود. او به ویژه توجه می‌نماید که این برآورد با بیانیه‌های مستمر آژانس طی چندسال گذشته که با وجود این که ایران کماکان لازم است برخی از جنبه‌های مهم فعالیت‌های گذشته و کنونی هسته ای خود را روشن سازی نماید، آژانس هیچ مدرک مستند و متقنی دال بر وجود برنامه جاری سلاح هسته ای یا تأسیسات اظهارنشده هسته ای در ایران در دست ندارد. مدیرکل بر این باور است که ارزیابی و برآورد جدید آمریکا باید به رفع بحران کنونی کمک کند. در همان زمان، این گزارش باید ایران را به سمت همکاری فعال با آژانس در جهت رفع ابهام از جنبه‌های خاصی از برنامه هسته ای گذشته و کنونی اش مطابق آنچه در برنامه کاری و از طریق اجرای پروتکل الحاقی ترغیب نماید. این کار به آژانس اجازه خواهد داد تضمین‌های لازم را در مورد ماهیت برنامه ارائه نماید. مدیرکل ضمن درخواست از ایران برای تسریع همکاری با آژانس، با نظر به گزارش جدید برآورد اطلاعاتی آمریکا از تمام طرف‌های ذی‌ربط می‌خواهد بدون تأخیر بیشتر وارد مذاکره شوند. چنان مذاکراتی جهت اعتمادسازی در مورد مسیر آینده برنامه هسته ای ایران که نگرانی پیرامون آن مکرراً از سوی شورای امنیت ابراز شده، لازم و ضروری است. آن‌ها همچنین لازم است یک راه حل جامع و پایدار که بر پایه آن رابطه بین ایران و جامعه بین‌المللی به حالت عادی برگردد، ارائه نمایند.

^۱ www.iaea.org/newscenter/pressreleases/2007/prn200722.html, ۰۴/۱۲/۲۰۰۷.

۳. ارزیابی ادعاهای مداوم آمریکا در خصوص فعالیت های صلح آمیز هسته ای ایران^۱

۱. ادعاها به عنوان مبنایی برای دستورکار

بهبان و دستاویزی که موضوع هسته ای را به دستورکار آژانس تحمیل نمود و متعاقباً اقدامات غیرقابل توجیه و غیرقانونی شورای امنیت را باعث گردید، ابهامات و ادعاهای چند کشور معدود در خصوص برنامه هسته ای ایران و بزرگ نمایی این ابهامات بود که با هدف زیرسئوال بردن ماهیت صلح آمیز برنامه هسته ای ایران صورت پذیرفت.

آمریکا همواره ادعا می کند که حقیقت را می گوید، نماینده آمریکا در اجلاس ژوئن ۲۰۰۳ شورای حکام می گوید: سئوالات درباره اهداف هسته ای ایران به دلیل تبلیغات آمریکا مطرح نمی شود، بلکه ناشی از حقایق است. نماینده آمریکا در نشست شورای حکام در سپتامبر ۲۰۰۳ نیز اظهار داشت: برخی ادعا کرده اند که آمریکا به دنبال سیاسی کردن روند آژانس هستند. چیزی بهتر از حقیقت نمی تواند گویای همه چیز باشد.

۲. ادعاهای آمریکا در مورد عدم پایبندی:

- بیانیه آمریکا در شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۳: آمریکا معتقد است حقائق موجود، به طور کامل استنباط فوری مبنی بر عدم پایبندی ایران در مقابل تعهدات پادمانی خود را توجیه می کند.
- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام نوامبر ۲۰۰۴: آمریکا معتقد است نقض موافقت نامه پادمان توسط ایران نیاز به ارائه گزارش آژانس به شورای امنیت بر اساس اساسنامه خود را تشدید کرده است.
- بیانیه آمریکا در شورای حکام مارس ۲۰۰۵: شورای حکام باید موارد عدم پایبندی ایران را به موافقت نامه پادمانهایش به شورای امنیت سازمان ملل گزارش نماید.
- بیانیه آمریکا در شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۵: زمان آن رسیده است که گزارش مربوط به عدم پایبندی ایران به شورای امنیت گزارش گردد.
- قطعنامه شورای حکام در ۲۴ سپتامبر ۲۰۰۵ (به پیشنهاد آمریکا و غرب): درمی یابد که بسیاری از قصورات و نقض تعهدات ایران مبنی بر عمل به موافقت نامه پادمان ان.پی.تی به موجب بند (ج) ماده ۱۲ اساسنامه آژانس، عدم پایبندی محسوب می شود.

^۱ این مطلب توسط جمهوری اسلامی ایران به اجلاس مارس ۲۰۰۸ شورای حکام ارائه شده است.

۳. هیچ توجیهی در مورد عدم پایبندی و گزارش دهی به شورای امنیت وجود ندارد

- بند (ج) ماده ۱۲ اساسنامه آژانس: بازرسان هرگونه موارد عدم پایبندی را تشخیص و آن را به مدیرکل گزارش خواهند نمود که وی نیز متعاقباً گزارش را به شورای حکام تسلیم خواهد کرد. شورا از کشور یا کشورهای مخاطب درخواست خواهد کرد که هرگونه عدم پایبندی را که رخ داده، رفع نمایند. شورا موارد عدم پایبندی را به تمام اعضاء و همچنین به شورای امنیت و مجمع عمومی سازمان ملل گزارش خواهد کرد.
- گزارشهای آژانس: هیچ یک از گزارش های آژانس در مورد اجرای پادمان در ایران، حاکی از عدم پایبندی ایران نبوده است. عبارت عدم پایبندی با اهداف سیاسی از سوی برخی از کشورها و شورای حکام مطرح شده است. این اقدام سیاسی، مبنای غیرقانونی گزارش دهی به شورای امنیت شده است.

۴. ادعاهای مربوط به ساخت سلاح

- بیانیه آمریکا در شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۴: همانگونه که ما در دفعات فراوان به طور روشن بیان کرده ایم، آمریکا معتقد است ایران با نقض تعهدات قطعی خود به موجب ماده ۲ ان.پی.تی به دنبال سلاح هسته ای است. اما بسیاری این ادعا را زیر سؤال برده اند.
- بیانیه آمریکا در شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۴: انتظار تا موقعی که آژانس سلاح هسته ای پیدا کند یا تا زمانی که مدرک مقتضی از وجود برنامه سلاح های هسته ای به دست آید، انتظاری خواهد بود که ممکن است دیگر خیلی دیر شده باشد.
- بیانیه آمریکا در شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۴: هر هفته که می گذرد، ایران به نقطه ای که نه ما و نه هیچ نهاد بین المللی قادر نخواهد بود آن را از دستیابی به قابلیت سلاح های هسته ای بازدارد، نزدیک تر می شود.
- بیانیه آمریکا به شورای حکام نوامبر ۲۰۰۵: پیگیری قابلیت ها و توانمندی های ساخت سلاح هسته ای توسط ایران برای همه ما خطر محسوب می شود. ما می توانیم تنها این نتیجه را بگیریم که رهبران ایران مصمم اند بدون در نظر گرفتن هزینه آن برای مردم ایران و هزینه آن برای جایگاه بین المللی ایران، توانمندی های مربوط به تولید سلاح هسته ای را توسعه دهند.

- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام فوریه ۲۰۰۶: اقدام شورای حکام در ارجاع موضوع هسته ای ایران به شورای امنیت، پیامی قوی و روشن به رهبران ایران است تا از پیگیری توانمندی های ساخت سلاح دست بردارند.
- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۶: ما معتقدیم ایران به نحوی مجدانه و پیگیر، به دنبال فناوری مواد و دانش ساخت سلاح هسته ای است.

۵. فعالیت های هسته ای ایران صلح آمیز هستند

- گزارش برآورد اطلاعات ملی آمریکا در نوامبر ۲۰۰۷: ایران در حال حاضر فاقد برنامه سلاح هسته است.
- گزارش مدیرکل در نوامبر ۲۰۰۴: (که متعاقباً در تمام گزارش ها به شورای حکام تکرار شده است): تمام مواد هسته ای اظهارشده در ایران مورد حسابرسی قرار گرفته و از این رو چنان موادی به سمت فعالیت های ممنوعه انحراف ندارد.
- گزارش مدیرکل در مارس ۲۰۰۶: آژانس هیچ انحرافی از مواد هسته ای به سمت سلاح های هسته یا دیگر وسایل انفجاری هسته ای مشاهده نکرده است.
- بیانیه مدیرکل آژانس در خصوص گزارش برآورد اطلاعاتی ملی آمریکا (۴ دسامبر ۲۰۰۷، قبل از حل و فصل مسائل باقی مانده): آژانس هنوز مدرکی متقن دال بر وجود برنامه جاری سلاح های هسته ای یا تأسیسات اظهارنشده هسته ای در ایران ندارد.
- نامه مورخ ۱۲ سپتامبر ۲۰۰۶ آژانس در واکنش به گزارش کمیته اطلاعات کاخ سفید آمریکا در ۲۳ اوت ۲۰۰۶: آژانس: این گزارش حاوی برخی اطلاعات نادرست، گمراه کننده و بی اساس است. آمریکا: ایران در حال حاضر سرگرم غنی سازی اورانیوم تا درجه ساخت سلاح است. آژانس: اطلاعات درباره غنی سازی اورانیوم که در حال حاضر در کارخانه غنی سازی آزمایشی سوخت انجام می گیرد، در آوریل ۲۰۰۶ توسط مدیرکل آژانس به شورای حکام در حدود ۳/۶ درصد گزارش شده است. توصیف و نسبت دادن این میزان از غنی سازی به درجه ساخت سلاح نادرست است، چرا که استفاده از عبارت درجه ساخت معمولاً به غنی سازی اورانیوم به میزان ۹۰ درصد یا بالاتر اطلاق می گردد. آمریکا: ایران به طور مخفیانه رادیواکتیو عنصر پلونیوم ۲۱۰ با عمر کوتاه را که منبع نوترونی ساخت سلاح است، تولید کرده است. آژانس: استفاده از عبارت «تولید مخفیانه» گمراه کننده است، زیرا گزارش تولید پلونیوم ۲۱۰ به

موجب موافقت نامه پادمان ان.پی.تی برای ایران الزامی نیست. آمریکا: مدیرکل تصمیم گرفت آقای چارلی، یک بازرس ارشد پادمان آژانس را به خاطر اظهار نگرانی ها در مورد فریبکاری ایران در مورد برنامه هسته ای اش از سمت خود برکنار کند. آژانس: دبیرخانه آژانس در مورد اظهارات و ادعاهای نادرست و گمراه کننده در این زمینه اعتراض جدی می نماید. درخواست ایران از مدیرکل مبنی باز پس گیری بازرس انتصابی ر اساس حقوقش به موجب موافقتنامه پادمان بود.

۶. ادعاهای مربوطه به فعالیت های بازرآوری در ایران

- بیانیه آمریکا در شورای حکام نوامبر ۲۰۰۳ (که مکرراً در هر یک از بیانیه های آمریکا در قطعنامه های شورای حکام و شورای امنیت سازمان ملل تکرار شده است): به منظور احیای اعتماد بین المللی به مقاصد هسته ای ایران، این کشور باید تمام فعالیت های مرتبط با غنی سازی و بازرآوری را به حالت تعلیق درآورد.

۷. هیچ فعالیت بازرآوری در ایران وجود ندارد

- گزارش فوری ۲۰۰۷ مدیرکل (که متعاقباً در هر یک از گزارش ها به شورای حکام تکرار شده است): هیچ علامتی دال بر وجود فعالیت های مربوط به بازرآوری در هر یک از سایت های اظهارشده ایران مشاهده نشده است.

۸. ایران و برنامه کاری با آژانس برای حل مسائل باقی مانده (۲۱ اوت ۲۰۰۷)

- آزمایش های پلوتونیوم
- سانتریفیوژهای پی.یک و پی.دو
- سند فلز اورانیوم
- منشأ آلودگی در یکی از تجهیزات یک دانشگاه فنی
- پولونیوم ۲۱۰
- معدن گچین

۹. آزمایش های پلوتونیوم:

- بیانیه آمریکا در شورای حکام نوامبر ۲۰۰۴: ما نمی توانیم فعالیت مخفیانه ایران در زمینه جداسازی پلوتونیوم را فراموش کنیم. این فعالیت، نشانه قوی مبنی بر تهدید رو به افزایش برنامه پلوتونیومی سلاح های هسته ای ایران است.
- بیانیه آمریکا در شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۵: ایران همچنین در ارائه توضیحات قانع کننده پیرامون آزمایش های گذشته مخفیانه خود برای جداسازی پلوتونیوم قصور کرده است.
- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام نوامبر ۲۰۰۶: آژانس پلوتونیوم اضافی از کانتینرهای ذخیره مواد خاص از آزمایش های گذشته پلوتونیوم پیدا کرده است. این یافته به همراه امتناع ایران از ارائه اطلاعات اضافی به آژانس در مورد ماهیت و زمان فعالیت های گذشته پلوتونیومی آن، حاکی از آن است که ایران به مخفی نگاه داشتن جزئیات مربوط به دامنه واقعی این فعالیت ها ادامه می دهد.

۱۰. آزمایش های پلوتونیوم، مسئله حل شده:

- گزارش مدیرکل در اوت ۲۰۰۷: آژانس از این رو نتیجه گیری کرده است که اظهارات ایران با یافته های آژانس ناسازگار نیست و لذا، این مسئله را خاتمه یافته تلقی می کند.^۱

۱۱. سانتریفیوژهای پی.یک و پی.دو

- بیانیه آمریکا در شورای حکام ژوئن ۲۰۰۵: پیشنهاد ۱۹۸۷، شامل برخی فناوری های حساس از جمله تبدیل اورانیوم و ریخته گری است که می تواند برای تبدیل اورانیوم با غنای بالا به فلز مورد بهره برداری قرار گیرد.
- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام نوامبر ۲۰۰۵: آژانس کماکان در جستجوی اطلاعاتی پیرامون دامنه برنامه های سانتریفیوژهای پی.یک و پی.دو ایران است و همچنان ادعاهای ایران مبنی بر این که بین سال های ۱۹۹۵ و ۲۰۰۲ هیچ فعالیتی را در زمینه طراحی سانتریفیوژ پی ۲ انجام نداده است، قابل قبول نمی یابد.
- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام ژوئن ۲۰۰۶: ایران از پاسخ به سئوالات آژانس در زمینه برنامه های پیشرفته و بالقوه اظهارنشده سانتریفیوژ امتناع می کند.

^۱ GOV/۲۰۰۷/۴۸, ۳۰ August ۲۰۰۷.

۱۲. سانتریفیوژهای پی ۱ و پی ۲، مسئله حل شده

- گزارش مدیرکل در نوامبر ۲۰۰۷: بر اساس مصاحبه های صورت گرفته با مقامات ایرانی و اعضای در دسترس شبکه تأمین، سندهای ارائه شده توسط ایران و اطلاعات جمع آوری شده به واسطه تحقیقات مستقل آژانس در این زمینه، آژانس به این جمع بندی رسید که اظهارات ایران با سایر اطلاعات در دسترس آژانس در مورد دستیابی ایران به فناوری غنی سازی سانتریفیوژ پی ۱ اعلام شده در سال ۱۹۸۷، سازگار و هماهنگ است.^۱
- گزارش مدیرکل در نوامبر ۲۰۰۷: اطلاعات ارائه شده از سوی ایران در مورد زمان این خریدها (پیشنهاد ۱۹۹۳) و کمیت های مربوط با یافته های آژانس همخوانی دارد.^۲
- گزارش نوامبر ۲۰۰۷ مدیر کل: آژانس به این نتیجه گیری رسیده است که اظهارات ایران در خصوص محتوای فعالیت های اظهارشده تحقیق و توسعه پی ۲ با یافته های آژانس همخوانی دارد.^۳
- نامه آژانس به ایران درباره پی ۱ و پی ۲ (۲۳ نوامبر ۲۰۰۷): دبیرخانه توجه می نماید که ایران تمام اقدامات لازم در این ارتباط به موجب برنامه کاری را تکمیل کرده و به سبب انجام اقدامات راستی آزمایی آژانس و آیین نامه های مربوطه، این موضوع (پی ۱ و پی ۲) دیگر باقی مانده نیست.

۱۳. سند اورانیوم فلزی

- بیانیه آمریکا در شورای حکام ژوئن ۲۰۰۳: چرا ایران به آزمایش قابلیت و توانمندی خود برای ساخت فلز اورانیوم می پردازد؟ نیاز نیست به شورای حکام یادآوری شود که فلز اورانیوم برای ساخت قطعات شکافت پذیر برای سلاح های هسته ای از نوع دارای اورانیوم غنی شده بالا به کار می رود.
- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام مارس ۲۰۰۶: در ماه ژانویه، آژانس گزارش داد که ایران یک سند ۱۵ صفه ای در مورد غنی سازی ریخته گری و تبدیل فلز اورانیوم تهی شده به

^۱ - GOV/۲۰۰۷/۵۸, ۱۵ Nov ۲۰۰۷.

^۲ Ibid.

^۳ Ibid.

- نیمکره را در اختیار دارد. بازرسان آژانس، ظاهراً تردیدی ندارند که این اطلاعات به وضوح برای ساخت قطعات سلاح هسته ای در نظر گرفته شده اند.
- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام ژوئن ۲۰۰۶: ایران از اجابت درخواست آژانس مبنی بر استرداد یک سند که از شبکه عبدالقریخان در ارتباط با ساخت قطعات سلاح های هسته ای دریافت کرده است، امتناع نمود.
 - بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۷: ایران از همکاری در زمینه برخی از مسائل مهم و جدی از قبیل فعالیت های مرتبط با سلاح های هسته ای از جمله نگهدای یک سند مربوط به نیمکره اورانیوم فلزی اجتناب می نماید.

۱۴. سند اورانیوم فلزی، مسئله حل شده:

- گزارش مدیرکل در نوامبر ۲۰۰۷: در ۸ نوامبر ۲۰۰۷ آژانس یک کپی از سند ۱۵ صفحه ای حاوی روش های تقلیل UF_6 به فلز اورانیوم و ریخته گری آن و تبدیل به نیمکره را دریافت نمود. ایران تأکید نموده است که این سند همراه با اسناد سانتریفیوژ پی ۱ در سال ۱۹۸۷ دریافت شده است. صرف نظر از آزمایشهای تبدیل UF_4 به فلز اورانیوم در مرکز تحقیقات هسته ای تهران، آژانس هیچ علامتی را از هیچگونه تبدیل UF_6 و فعالیت ریخته گری در ایران مشاهده نکرده است.^۱
- نامه آژانس به ایران در مورد فلز اورانیوم (۲۳ نوامبر ۲۰۰۷): ایران یک کپی از سند مربوطه را در مورخ ۸ نوامبر ۲۰۰۷ در اختیار آژانس قرار داد و آژانس از ایران به خاطر سند ارائه شده تشکر نموده و تأیید می نماید که ایران این اقدام مرتبط با برنامه کاری را تکمیل کرده است.

۱۵. منشأ آلودگی در یکی از تجهیزات یک دانشگاه فنی

- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام نوامبر ۲۰۰۶: مثال دیگری از مشکل جدی موجود، مسئله آلودگی وجود ذرات با اورانیوم غنی شده بالا در دانشگاه فنی است.

۱۶. منشأ آلودگی، مسئله حل شده

^۱ GOV.۲۰۰۷/۵۸, ۱۵ Nov ۲۰۰۷.

- گزارش مدیرکل در فوریه ۲۰۰۸: آژانس قادر به این نتیجه گیری بوده است که پاسخ های ارائه شده از سوی ایران مطابق برنامه کاری با یافته های آن ناسازگار نبوده است. از اینرو، آژانس این موضوع را دیگر یک موضوع باقی مانده تلقی نمی کند.^۱

۱۷. پلونیوم ۲۱۰

- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام مارس ۲۰۰۴: بازرسان، ناگزیر از کشف این موضوع برای خودشان بودند که ایران آزمایش هایی را برای تولید پلونیوم ۲۱۰ که یک ماده نادر و سمی بوده و می تواند در ساخت سلاح های هسته ای به کار رود و کاربردهای اندک غیرنظامی دارد، انجام داده است. هیچ یک از این موارد در خصوص ایران قابل توجیه نیست.
- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام مارس ۲۰۰۵: ایران تا کنون از ارائه توضیحات رضایت بخش برای آزمایش های پلونیوم ۲۱۰ خود اجتناب کرده است.

۱۸. پلونیوم ۲۱۰، مسئله حل شده

- گزارش فوریه ۲۰۰۸ مدیرکل: آژانس توانسته است نتیجه گیری نماید که پاسخ های ارائه شده توسط ایران بر طبق برنامه کاری با یافته های آن سازگاری دارد. از اینرو، آژانس این مسئله را دیگر باقی مانده نمی داند.^۲

۱۹. معدن گچین

- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام سپتامبر ۲۰۰۴: آیا وجود معدن اورانیوم بندرعباس و کارخانه تولید آن در گچین، در اکتبر ۲۰۰۳ به آژانس گزارش شده بود؟
- بیانیه آمریکا در نشست شورای حکام مارس ۲۰۰۵: ما کماکان از خود می پرسیم که آیا ارتش ایران در نظارت بر این معدن اورانیوم نقش داشته؟ و به چه منظور؟

^۱ GOV/۲۰۰۸/۴, ۲۲ Feb ۲۰۰۸.

^۲ Ibid.

۲۰. معدن گچین، مسئله حل شده

- گزارش فوریه ۲۰۰۸ مدیرکل: آژانس توانسته است به این جمع بندی برسد که پاسخ های ارائه شده از سوی ایران مطابق با یافته های آن است. از اینرو، آژانس این مسئله را باقی مانده تلقی نمی کند.

۲۱. جمع بندی

- ماهیت فعالیت های هسته ای ایران همواره صلح آمیز بوده و هست
- همانگونه که مدیرکل به کرات گزارش داده، هیچ انحرافی در فعالیت های هسته ای ایران مشاهده نمی شود و تمام مواد و فعالیت ها، کماکان در مقاصد صلح آمیز قرار دارند.
- بهانه و دستاویزی که مسئله هسته ای ایران را دستورکار آژانس تحمیل نمود و بعداً نیز مبنایی برای اقدامات غیرموجه و غیرقانونی شورای امنیت سازمان ملل قرار گرفت، ابهامات و ادعاهای تعداد انگشت شماری از کشورهای خاص در مورد برنامه هسته ای ایران بود که با بزرگنمایی این ابهامات تلاش کردند ماهیت صلح آمیز برنامه هسته ای ایران را زیر سؤال ببرند.
- گزارش آژانس به تاریخ ۲۲ فوریه ۲۰۰۸، به روشنی و وضوح اعلام کرده که تمام ۶ موضوعی که مسائل باقی مانده خوانده می شدند، حل شده اند و جمهوری اسلامی ایران به تمامی سئوالات آژانس بر اساس برنامه کار پاسخ داده و این پاسخ ها با یافته های آژانس هم خوانی دارد و آژانس این موضوعات را دیگر باقی مانده نمی داند.
- از اینرو، تمام توجیحات و مبنای اقدامات شورای امنیت سازمان ملل مخدوش بوده و نشان می دهد که قطعنامه های مصوب قبلی توسط شورای امنیت فاقد هرگونه توجیه حقوقی و فنی بوده و صرفاً برآمده از اهداف سیاسی و بدخواهانه کشورهای خاصی می باشد.
- طبیعتاً ادامه این روند، اعتبار شورای امنیت را تضعیف می کند و به استقلال و موقعیت آژانس که باید تنها مرجع صالح برای بررسی فعالیت های هسته ای کشورهای عضو باشد، آسیب می رساند و در واقع ادامه این روند به منزله یک گام اشتباه دیگر است.
- گزارش ۲۲ فوریه ۲۰۰۸ آژانس نمونه روشنی از رفتار قانونی، شفاف و مسئولانه جمهوری اسلامی ایران در فعالیت های هسته ای خود بوده و همچنین بیانگر عمل به تعهدات و الزامات موجود در این خصوص توسط ایران می باشد.

- جمهوری اسلامی ایران در راستای اجرای تعهداتش چیزی فراتر از احقاق حق مسلم خود به موجب ان.پی.تی و استفاده از انرژی هسته ای در مقاصد صلح آمیز نمی خواهد.
- ایران هرگز از حقوق مسلم خود در استفاده از انرژی هسته ای برای مقاصد صلح آمیز چشم نخواهد پوشید و فعالیت های هسته ای خود شامل غنی سازی را تعلیق نخواهد کرد.
- ایران به همکاری خود با آژانس مطابق اساسنامه آژانس و ان.پی.تی و موافقت نامه پادمان جامع ادامه خواهد داد.